

Cor de Cambra del Palau

*–Un cant a la natura.
Un crit de la terra.*

La Casa dels Cants

Diumenge, 26 de novembre 2023 – 12 h

Petit Palau

Amb el suport de:

Amb la col·laboració de:

Membre de:

Programa

**Cor de Cambra del Palau de la Música
Catalana**

Xavier Puig, director

... amb olor de bosc...

(perfum creat per Anna Servat i Belén Garcia)

Clément Janequin (ca. 1485-1558)

Le chant des oyseaux

Johannes Brahms (1833-1897)

“Waldesnacht”, de *Sieben Lieder*, op. 62/3

Felix Mendelssohn (1809-1847)

“Abschied vom Walde”, de *Sechs Lieder*, op.
59/3

... amb olor de rosa ...

(perfum creat per Magdalena Rey i Isabel Gil)

Benjamin Britten (1913-1976)

“The succession of the four sweet months”, de
Five flower songs, op. 47/2

Morten Lauridsen (1943)

“En une seule fleur”, de *Les chansons de roses*,
núm. 1

Edvard Grieg (1843-1907)

“Våren”, de *Tolv melodier, op.33/2*

Versió coral d'Adrian M. Wall (1970)

Solista: Anna Niebla, soprano

... amb olor de mar i pi....

(perfum creat per Isabel Gil i Belén Garcia)

Claudio Monteverdi (1567-1643)

“Ecco mormorar l'onde”, del *Segon llibre de Madrigals*

Eduard Toldrà (1895-1962)

Maig

Versió coral de Jordi Domènech (1967)

... amb olor de terra...

(perfum creat per Lorena Piera)

Antonin Dvořák (1841-1904)

“Zitné pole”, de *V přírodě, op. 63/3* – “Els camps de sègol” de *En la natura*

Frank Ticheli (1958)

Earth song

Alberto Grau (1937)

Kasar mie la gaji – La terra està cansada

Joan Manuel Serrat (1943)

Pare

Versió coral de Xavier Puig (1973)

Aquest concert té una durada de 70 minuts sense pausa.
La durada del concert és aproximada.

Concert enregistrat per Catalunya Música i per Palau Digital

#coral #nous formats

Poema

Càntic

Alliteu a dins del cor la pols d'estrelles del vostre rastre,
les eternes cal·ligrafies del vel d'amor i el foc d'atzars.

Camineu fins als sepulcres de l'ombra impura dels que s'alienen
i expliqueu-los que ens escrivíem amb dits de fang i ram d'amar.

Érem fills de la proclama, exiliats al temps del fat,
emboscats i proscrits, elevats a la lloança.

Ens gruava l'empelt per dins, el vesc que empeny, el crit de saba.

La pell de llibertat.

La deu de l'esperança.

Laia Llobera

Paradisia (2023)

Comentari

Un cant a la natura. Un crit de la terra

Aquesta temporada 2023-24 reflexionem sobre la connexió de la humanitat amb la natura, des del Palau de la Música, que és sovint descrit com un bosc amb llum de capvespre. I és amb aquesta mirada de sostenibilitat i cura del medi ambient que concerts com aquest es converteixen en estratègics per fer-nos prendre consciència de l'impacte que la nostra activitat té en l'entorn i en el planeta.

Aquest és un concert per escoltar i olorar. Una experiència sensorial per reviure la natura des de la vessant més poètica, acompanyats dels perfums que l'empresa Eurofragance ha elaborat expressament per combinar amb els sons i ambients que recorrem. Perquè la música i les olors comparteixen la capacitat de transportar-nos a llocs físics o imaginaris i despertar-nos records i emocions de les profunditats del nostre ésser. A ulls clucs, ens endinsarem en la música que, des del Renaixement fins a l'actualitat, s'ha inspirat en la natura. Des dels referents descriptius ornitològics de Janequin fins als madrigalisms de Monteverdi, que ens transporten al paisatge mediterrani. Aquest mar on ens veiem tan reflectits quan escoltem la música de Toldrà. Viatjarem pels boscos romàntics de Brahms i Mendelssohn fins a la melancòlica serenitat de Grieg. Ensumarem la frescor de les *Flower songs* de Britten i el perfume poètic de *Les chansons de roses* de Lauridsen, sobre text de Rilke. I ballarem amb l'alegria popular de Dvořák celebrant la fertilitat de la terra.

Però com a oients del segle XXI tenim la responsabilitat de contrastar aquest meravellós *Cant a la natura* amb el *Crit d'auxili* que ens envia constantment la terra. Cal mostrar tota aquesta bellesa justament per alertar que està en perill. Massa sovint ens quedem en l'experiència estètica d'un món antic que té poc a veure amb el nostre. Avui volem fer el pas a l'ètica contemporània i interpel·lar el públic actual sobre el gran repte ecològic del nostre segle. Perquè, com deia Martí Boada, "*l'amor a la natura no és solament extasiar-nos davant d'uns panorames i d'unes postes de sol, sinó també vol dir conscienciar-nos que estem fent quelcom d'essencial per a les nostres vides i les dels nostres fills*".

Acompanyarem les cançons i els perfums de citacions, frases i reflexions de grans científics, poetes i humanistes, com Ramon Margalef, Martí Boada, Gandhi o Perejaume. I acabarem el concert amb obres pròpiament reivindicatives, que van de l'optimisme necessari de l'*Earth song* del nord-americà Franck Ticheli, al plany de la terra que ens porta el compositor catalanoveneçolà Alberto Grau amb *Kasar mie la gaji*, que en la llengua del Sahel vol dir "*la terra està cansada*". I finalment una cançó que ens despertà la consciència, a tota una generació, sobre la necessitat de preservar els rius, els boscos, els camps... com va ser el *Pare* de Joan Manuel Serrat.

Com diu la cançó, "*deixem de plorar*" i lluitem per guanyar aquesta guerra que estem destinats a lliurar. No deixem que la donació dels nostres pares esdevingui una hipoteca per als nostres fills.

Xavier Puig Ortiz, director del Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana

Palau de la Música Catalana 2023–2024

Entrades i abonaments a la venda

María Dueñas, Los Angeles
Philharmonic & Dudamel

Daniil Trifonov

Ensemble Pygmalion & Pichon

Monteverdi Choir, English
Baroque Soloists & Gardiner

Yuja Wang

Alice Sara Ott, London Symphonny
Orchestra & Pappano

Javier Camarena

Balthasar Neumann & Hengelbrock

Víkingur Ólafsson

Sara Blanch & Albert Guinovart

Quartet Casals

Franco Fagioli, Il Giardino
Armonico & Antonini

I més de 100 concerts!

Biografies

Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana

@ Ricardo Rios

El Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana és un dels cors professionals més prestigiosos de l'Estat espanyol. Va ser creat per l'Orfeó Català l'any 1990 amb la missió de difondre la música coral universal, promoure la recuperació del patrimoni musical català i fomentar la nova creació. El Cor ha estat dirigit per Jordi Casas i Bayer, Josep Vila i Casañas i Simon Halsey. Actualment Xavier Puig n'és el director i Jordi Armengol el pianista.

Als seus components se'ls exigeix un alt nivell vocal i artístic, aspectes que aporten al grup un potencial que el converteix en un cor de gran qualitat. Ha estat dirigit per grans mestres, com René Jacobs, Marc Minkowski, Kent Nagano, Simon Rattle, Gustavo Dudamel, Daniel Barenboim, Christophe Rousset, Vladimir Jurowski, Daniele Gatti, Simon Carrington i Fabio Biondi, i ha col·laborat amb els cantants Philippe Jaroussky i Mark Padmore. Des de l'any 2010 la formació és membre de The European Network for Professional Chamber Choirs (TENSO).

A nivell internacional, cal destacar-ne el debut el 2017 als Proms de la BBC de Londres, la gira amb Jean-Christophe Spinosi i l'Ensemble Matheus el 2018, i el debut al festival MÜPA de Budapest el 2022 amb un programa d'ensalades i madrigals del Renaixement català. De l'any 2022 cal destacar la *Passió segons sant Joan* de Bach, sota la direcció de Xavier Puig, i les estrenes de *Reconnaissance* de Kaija Saariaho i *Invocation to the earth* de Xavier Pagès Corella, sota la direcció de Simon Halsey. També, de la temporada passada 2022-23, cal destacar la interpretació d'obres dels compositors convidats del Palau de la Música Catalana Caroline Shaw i Ferran Cruixent (amb direcció de Júlia Sesé, preparadora del Cor); el concert commemoratiu del centenari de l'Obra del Cançoner Popular de Catalunya que, amb l'objectiu de difondre la música coral a nivell professional per tot el país, es va presentar en gira per tot el territori català en una quinzena de poblacions; la segona col·laboració amb Europa Galante i Fabio Biondi, amb *Il ritorno d'Ulisse in patria* de Monteverdi, i la nova col·laboració amb Franco Fagioli i l'Orchestre de l'Opéra Royal de Versailles que va incloure dos concerts a l'auditori francès.

De la temporada 2023-24 destaquen les interpretacions de *The sacred veil* d'Eric Whitacre, al Palau i al Festival Vocal Saulus de Saragossa, dirigit pel mateix compositor; *L'incoronazione di Poppea* de Monteverdi, amb The English Concert, sota la direcció de Harry Bicket, a Palau Òpera; *El ratpenat* de Strauss, amb Les Musiciens du Louvre, sota la direcció de Mark Minkowski, al Teatre Real de Madrid i al Théâtre des Champs Élysées de París; i *Fidelio* de Beethoven, amb la LA Phil, sota la direcció de Gustavo Dudamel, a Barcelona i en gira per París, Londres i Los Angeles; així com dues produccions pròpies: *Un cant a la natura. Un crit a la terra* i *Una Schubertiada*.

En aquesta producció, el Cor de Cambra està format per:

SOPRANOS: Belen Barnaus, Natàlia Casasús, Araceli Esquerra, Míriam Garriga, Anna Campmany, Anna Niebla

MEZZOS: Assumpta Cumí, Magda Pujol, Elisenda Arquimbau, Tànit Bono, Marta Cordoní, Blanca Martí

TENORS: Aniol Botines, Josep Camós, Carles Prat, Marc Rendon, Joan Mas, Matthew Thomson

BAIXOS: Daniel Morales, David Pastor, Pablo Acosta, Albert Cabero, Tomàs Maxé, Jordi Sabata

Xavier Puig, director

Nascut el 1973 a Cervera (Lleida), començà els estudis musicals amb el piano i el violí al Conservatori Municipal d'aquesta ciutat, per ampliar-los posteriorment al Conservatori Professional de Badalona, on obtingué el títol superior de professor d'harmonia, contrapunt, composició i instrumentació, sota el mestratge de M. A. Hurtado, M. Roger, B. Casablanca i J. Soler.

Paral·lelament s'inicià en la direcció coral als Cursos Internacionals de Direcció Coral de Lleida, on estudià amb els mestres Josep Prats, Johan Duijck, Laszlo Heltay i Jordi Casas. Continuà la seva formació com a director coral als Cursos Europeus de Direcció impartits pel professor Pierre Cao a Catalunya i a l'Académie Internationale de Pontarlier (França).

S'introduí en la direcció orquestral amb el mestre Salvador Mas al Conservatori Superior de Barcelona i al Conservatori de Viena, i el 1999 fou admès a la Universitat de Viena, on cursà els estudis de direcció d'orquestra, sota el mestratge de Leopold Hager.

El març del 2002 guanyà el concurs de la plaça de director assistent de la Joven Orquesta Nacional de España (JONDE) i el juliol del 2003 el corresponent a la plaça de director assistent de l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya (OBC), amb la qual ha ofert diversos concerts.

Des del 2018 és el director titular de l'Orquestra Simfònica del Vallès (OSV), amb la qual ja estava vinculat per la gira anual de Setmana Santa dedicada al repertori simfonicocoral. És el director principal del Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana des del 2018, amb el qual ha recuperat nombrosos patrimoni coral català, i dirigeix també l'Orquestra de Girona i el Cor de Cambra de l'Auditori Enric Granados de Lleida des del 2002. En l'àmbit operístic fundà la companyia Òpera de Tres Rals, dedicada a l'òpera de petit format, i ha dirigit diversos títols del cicle Òpera a Catalunya de Sabadell i del cicle Òpera al Palau.

Com a director convidat ha dirigit l'Orquesta Nacional de España (ONE), Orquesta y Coro de RTVE, Orquesta Sinfónica de Navarra, les orquestres de Granada i Extremadura, Orquesta Nacional Clàssica d'Andorra, Orquestra Simfònica Julià Carbonell de les Terres de Lleida, Camerata Eduard Toldrà i Orquestra Terrassa 48.

És professor d'orquestra i direcció a l'Escola Superior de Música de Catalunya (ESMUC). Ha estat director convidat de nombroses orquestres de joves i actualment dirigeix el Curs de Direcció de l'Orquestra Terrassa 48.

Ha enregistrat obra d'autors catalans i diversos programes divulgatius per a TV3. Fou director artístic de les sis primeres edicions del Festival de Pasqua de Cervera, dedicat a la música clàssica catalana, que fundà el 2011.

Textos

Clément Janequin (ca.1485-1558)

Le chant des oyseaux – El cant dels ocells

Reveillez vous, coeurs endormis
Le dieu d'amour vous sonne.
À ce premier jour de mai,
Oiseaux feront merveilles,
Pour vous mettre hors d'esmay
Détoupez vos oreilles.
Et farirariron...

Vous serez tous en joie mis,
Car la saison est bonne.

Rossignol du bois joli,
À qui la voix résonne,
Pour vous mettre hors d'ennui
Vostre gorge jargonne:
Frian, frian, frian...

Fuyez regrets, pleurs et soucis,
Car la saison est bonne.

Arrière, maître coucou,
Sortez de no chapitre.
Chacun vous est mal tenu,
Car vous n'estes q'un traistre.
Coucou, coucou...

Par traison en chacun nid,
Pondez sans qu'on vous sonne.

Reveillez vous, coeurs endormis,
Le dieu d'amours vous sonne.

*Desperteu, cors adormits
el déu de l'amor us truca a la porta.
En aquest primer dia de maig,
els ocells faran meravelles.
Per animar-vos
escolteu amb atenció.
I farirariron...*

*Tots sereu felços,
perquè la temporada és bona.*

*Rossinyol del bosc bonic,
la veu del qual ressona,
per treure-us de l'avorriment
la seva gola refila:
Frian, frian, frian...*

*Fugiu nostàlgia, plors i cabòries,
perquè és una bona temporada.*

*Enrere, mestre cucut,
no us fiqueu en els nostres assumptes.
Tothom us tracta malament,
perquè no sou més que un traïdor.
Cucú, cucú...*

*Amb traïdoria, a cada niu,
poneu sense que us hi convidin.*

*Desperteu, cors adormits
el déu de l'amor us truca a la porta.*

Johannes Brahms (1833-1897)

“Waldesnacht”, de *Sieben Lieder*, op. 64/4 – “Nit al bosc”

Text de Paul Heyse (1830-1914)

Waldesnacht du wunderkühle,
die ich tausend male grüß'.
Nach dem lauten Weltgewühle,
o, wie ist dein Rauschen süß.

*Nit fresca de bosc,
et saludo mil vegades.
Després del sorollós enrenou del món,
oh, que dolços són els teus murmuris!*

Träumerisch die müden Glieder
berg' ich weich ins Moos,
und mir ist, als würd ich wieder
all der irren Qualen los.

Fernes Flötenlied, vertöne,
das ein weites Sehnen rührt,
die Gedanken in die schöne,
ach, mißgönnte Ferne führt.

Laß die Waldesnacht mich wiegen,
stillen jede Pein,
und ein seliges Genügen
saug ich mit den Düften ein.

*Com en un somni, m'ajec cansat
relaxadament sobre la molsa,
i per a mi, és com si desapareguessin
tots els turments embogidors.*

*Se sent una melodia llunyana de
flauta
que remou el meu anhel
i guia els meus pensaments cap a la
bellesa,
ah, cap a la llunyania envejada!*

*Se sent una melodia llunyana de
flauta
que remou el meu anhel
i guia els meus pensaments cap a la
bellesa,
ah, cap a la llunyania envejada!*

Felix Mendelssohn (1809-1847)

“Abschied vom Walde”, de *Sechs Lieder, op.*

59/3 – “Comiat al bosc”

Text de Joseph von Eichendorff (1788-1857)

O Täler weit, o Höhen,
o schöner grüner Wald,
du meiner Lust und Wehen
andächtger Aufenthalt!
Da draussen, stets betrogen,
saust die geschäftge Welt,
schlag noch einmal die Bogen
um mich, du grünes Zelt.

Im Walde steht geschrieben
ein stilles ernstes Wort
vom rechten Thun und Lieben
und was des Menschen Hort.
Ich habe treu gelesen
die Worte schlicht und Wahr,
und durch mein ganzes Wesen
ward's unaussprechlich klar.

*O valls llunyanes, o cims,
o encisador bosc verd,
tu, estança meravellosa
d'alegria i dolor.
Allà fora, sempre enganyat,
s'afanya el món enfeinat;
doblegueu de nou els vostres arcs
al meu voltant, tenda verda!*

*Una màxima immòbil i seriosa
està escrita en el bosc
de conducta correcta i amor
i del refugi de la humanitat.
He llegit atentament
les paraules, simples i sinceres,
i a través de tot el meu ésser
s'estén una claredat inexplicable.*

Bald werd'ich dich verlassen,
fremd in die Fremde gehn,
auf bunt bewegten Gassen
des Lebens Schauspiel stehn.
Und mitten in dem Leben
wird deines Ernst's Gewalt,
mich Einsamen erheben,
so wird mein Herz nicht alt.

*Aviat us deixaré
i marxaré –com un foraster– al món
llunyà,
als carrerons brillants i estrets
veuré el teatre de la vida;
i enmig d'aquesta vida,
el poder de la vostra franquesa
m'aixecarà, solitari,
i així el meu cor no envellirà.*

Benjamin Britten (1913-1976)

“The succession of the four sweet months”, de
Five flower songs, op. 47/ 2 – “La seqüència dels
quatre dolços mesos”

Text de Robert Herrick (1591-1674)

First, April, she with mellow
showers
Opens the way for early flowers,
Then after her comes smiling May
In a more rich and sweet array,
Next enters June and brings us
more
Gems than those two that went
before,
Then (lastly,) July comes and she
More wealth brings in than all those
three;
April! May! June! July!

*Primer, l'abril, amb ruixats suaus
obre el camí a les flors primerenques,
després d'ell ve somrient el maig
amb una collita més rica i dolça,
a continuació entra el juny i ens porta
més
gemmes que els dos anteriors,
després (finalment) arriba el juliol i
porta
més riquesa que tots aquests tres;
abril!, maig!, juny!, juliol!*

Morten Lauridsen (1943)

“En une seule fleur”, de *Les chansons de roses,*
núm. 1 – “En una sola flor”

Text de Rainer Maria Rilke (1875-1926)

C'est pourtant nous qui t'avons
proposé
de remplir ton calice.
Enchantée de cet artifice,
ton abondance l'avait osé.

Tu étais assez riche, pour devenir
cent fois toi-même
en une seule fleur ;
c'est l'état de celui qui aime...
Mais tu n'as pas pensé ailleurs.

*Tanmateix vam ser nosaltres els qui et
vam
proposar d'omplir el teu calze.
Encisada per aquest artifice,
la teva abundància ho havia intentat.

Eres prou rica per convertir-te en tu
mateixa cent vegades més
en una sola flor;
és l'estat d'aquell qui estima...
Però mai pensares en cap altra cosa.*

Edvard Grieg (1843-1907)

“Våren”, de *Tolv melodier, op.33/2* – “La darrera primavera”

Versió coral d'Adrian M. Wall (1970)

Text d'Aasmund Olavsson Vinje (1818–1870), traducció de Joan Maragall (1860-1911), transcripció de Francesco Ardolino (1966)

Enno ein Gong fekk eg Vetren at
sjaa for Vaaren at røma
Heggen med Tre som der Blomar
var paa eg atter saag bløma.
Enno ein Gong fekk eg Isen at sjaa
fraa Landet at fljota
Snjoen at braana og Fossen i Aa at
fyssa og brjota.
Graset det grøne eg enno ein Gong
fekk skoda med blomar
enno eg hørde at Vaarfuglen song
mot Sol og mot Sumar.

Saagiddren endaa meg unntes at
sjaa paa vaarbakken dansa,
Fivreld at floksa og fjuka ifraa der
blomar seg kransa.
Alt dette vaarliv eg atter fek sjaa,
som sindan eg miste.
Men eg er tungsam og spryrgja meg
maa: tru det er det siste?
Laat det so vera: eg myket af vaent I
livet fekk njota;
Meir eg fekk, en eg havde fortent og
alting maa trjota.

Eingong eg sjølv i den vaarleige Eim
som mettar mit Auga
eingong eg der vil meg finna ein
Heim og symjande lauga
Alt det som Vaaren imøte meg bar
og Blomen eg plukkad'
Federnes Aander eg trudde det var
som dansad' og sukkad'
Derfor eg fann millom Bjørkar og
Bar i Vaaren ei Gaata
derfor det Ljod i den Fløyta eg skar
meg tyktest at graata.

*Veig altra volta l'hivern que se'n va, tu
vens, Primavera.
Tot a l'entorn refloreix, i es refà, natura
sencera.
Ja he vist fugir el glaç per la vall, els
rius se l'enduen;
fondre's les neus i els torrents ser
crestalls que corren i lluen.
Veig del prat verd colorir-se el trespol,
la flor ja és desclosa.
Sembla'm sentir sota el ple bat del sol
com canta l'alosa.*

*Sota el dosser dels fullatges novells,
raigs d'or s'hi belluguen.
Dins de les branques, s'hi senten aucells
que es gronxen i juguen.
Joia d'abril, que de nou has tornat,
com passes resolta!
Ara gaudir-te tot just m'és donat, per
última volta.
Llarga la vida volia per mi, que tant
l'estimava:
ai!, que ja em sento de mort invadit i
tot ja s'acaba.*

*Torno a la fresca verdor, a la vall que
em calma la pena.
Trobo la joia del sol com mirall que el
front m'asserena.
Tot quant hi veuen mos ulls encantatsel
cor, que no s'erra,
pren per senyals dels esprits benaurats:
ja lluny de la terra,
ple de misteri s'hi estén tot arreu un so
que m'admira.
Sembla'm sentir no sé on una veu que
plora i sospira.*

Claudio Monteverdi (1567-1643)

“Ecco mormorar l’onde”, del *Segon llibre de Madrigals* – “Aquí murmuren les onades”

Text de Torcuato Tasso (1544-1595)

Ecco mormorar l’onde,
E tremolar le fronde
A l’aura mattutina, e gli arboscelli,
E sovra i verdi rami i vaghi augelli
Cantar soavemente,
E rider l’Oriente;
Ecco già l’alba appare,
E si specchia nel mare,
E rasserena il cielo,
E le campagne imperla il dolce gelo,
E gli alti monti indora:
O bella e vaga Aurora,
L’aura è tua messaggera, e tu de
l’aura
Ch’ogni arso cor ristaura.

*Heus aquí les ones mormolant,
i la fullaraca tremolant
en la brisa del mati, i els arbrets,
i sobre les verdes branques esvanits
ocells
cantant suaument,
i l’Orient rient.
Heus aquí l’alba aparèixer
i reflectint-se en el mar,
i asserenant el cel,
i el dolç gel perlejant el camp,
i daurant les altes muntanyes.
Oh bella i difuminada aurora,
L’aura és la teva missatgera, i tu de
l’aura
que restaura tot cor assecat.*

Eduard Toldrà (1895-1962)

Maig

Versió coral de Jordi Domènech (1967)

Text de Trinitat Catasús (1887-1940)

Terra qui floreix,
mar qui s’hi encanta.
suavíssim bleix
de vida triomfanta.

Pluges cristal·lines,
aigües reflexant
tendrers infantines
qui riuen brillant.

Claredat sonora,
núvol qui s’hi perd,
aura qui eixamora
la tendror del verd.

Bordoneig suau
d’abelles. Profunda,
silenciosa pau
d’una hora fecunda.

Món rejoinit,
amor qui hi esclata,
deliciós oblit
de les nits de plata,

quan el pleniluni
de maig, silenciós,
de qualche infortuni
sembla dir a les flors.

Antonin Dvořák (1841-1904)

“Žitné pole”, de *V přírodě, op. 63/3* – “Els camps de sègol”

Text de Vítězslav Hálek (1835-1874)

Žitné pole, žitné pole,
jak to zraje vesele!
Každý klásek muzikantem,
klasů jak když nastele.

Hedbávným to šatem šustí,
větřík v skočnou zadupe,
slunce objímá a líbá,
je nto v stéblu zalupe.

Za motýlkem včelka šeptem,
zda kdo v chrpě nevězí,
a ten cvrček posměváček
s křepeličkou pod mezí.

Žitné pole, žitné pole,
jak to zraje vesele,
a má mysl jako v tanci,
jak když písni nastele.

*Collita daurada, collita daurada,
el blat reïx alegrement!
Els brins d'herba semblen músics
ballant
alegres per tot arreu.*

*Brisés joïoses ballen i giren
ràpidament, arrombollant-se, voltant.
La llum del sol s'estén arreu, besant i
abraçant,
les herbes i les flors creïxen.*

*Abelles i papallones a les flors
xiuxiuegen:
“Qui hi ha?” “Qui hi ha?”
Guatlles i grills als camps de blat
ocupen els cavallons, xiuxiuejant.*

*Collita daurada, collita daurada,
els camps maduren, el blat creix
alegrement.
Ara la meva ànima és com una collita.
Les cançons creïxen per tot arreu.*

Frank Ticheli (1958)

Earth song – Cant de la terra

Text del propi autor

Sing, Be, Live, See.
This dark stormy hour,
The wind, it stirs.
The scorched earth
cries out in vain:
O war and power,
You blind and blur,
The torn heart
cries out in pain.

But music and singing
Have been my refuge,
And music and singing
Shall be my light.
A light of song
Shining Strong: Allelulia!
Through darkness, pain, and strife,
I'll
Sing, Be, Live, See...
Peace.

Canta, sigues, viu, veu.
El vent agita aquesta hora
fosca i tempestuosa.
La terra abrasada
clama en va:
o guerra i poder,
cegueu i ennuvoleu,
el cor destrossat
clama de dolor.

Però la música i el cant
han estat el meu refugi,
i la música i el cant
seran la meua llum.
Una llum de melodia
que brilla intensament: al·leluia!
A través de la foscor, el dolor i la lluita,
jo cantaré, seré, viuré, veuré...
la pau.

Alberto Grau (1937)

Kasar mie la gaji – La terra està cansada

Text del dialecte del Sahel africà

La cançó és una representació de com veu la terra com l'estem utilitzant.

La peça utilitza xiuxiueigs i tècniques vocals inquietants semblants a la parla, cops i aplaudiments, i ritmes sincopats repetitius a mode de dansa.

Joan Manuel Serrat (1943)

Pare

Versió coral de Xavier Puig (1973)

Pare,
digueu-me què li han fet al riu que ja no canta.
Rellisca com un barb mort sota un pam
d'escuma blanca.

Pare, que el riu ja no és el riu.
Pare, abans que torni l'estiu
amagui tot el que és viu.

Pare, digueu-me què li han fet al bosc
que no hi ha arbres.

A l'hivern no tindrem foc
ni a l'estiu lloc per aturar-se.

Pare, que el bosc ja no és el bosc,
pare, abans que no es faci fosc,
ompliu de vida el rebost.

Sense llenya i sense peixos, pare,
ens caldrà cremar la barca,
llaurar el blat per les engrunes, pare
i tancar amb tres panys la casa
I deia-ho vostè,

Pare, si no hi ha pins no es fan pinyons
ni cucs, ni ocells.

Pare, on no hi ha flors
no es fan abelles, cera, ni mel.

Pare, que el camp ja no és el camp.
Pare, demà del cel plourà sang.
El vent ho canta plorant.

Pare, ja són aquí...
Monstres de carn amb cucs de ferro.
Pare, no, no tingeu por,
i digueu que no, que jo us espero.

Pare, que estan matant la terra.
Pare, deixeu de plorar
que ens han declarat la guerra.

També et pot interessar...

Palau Bach | Nadal al Palau

Dijous, 14.12.23 – 20 h

Sala de Concerts

Concert de Nadal de la Fundació Salvat

María Hinojosa, soprano convidada

Guanyadors Salvat Beca Bach 24:

Maine Takeda, soprano

Matthias Daehling, alto/contratenor

Marc García, tenor

Charlie Baigent, baix

Cor Bruckner Barcelona (Júlia Sesé, directora)

Bach Collegium Barcelona (Adriana Alcaide, concertino)

Pau Jorquera, director

J. S. Bach: *Cantata Schwingt freudig euch empor*, BWV 36

A. Vivaldi: *Cantata In furore iustissimae irae*, RV 626

J. S. Bach: *Cantata Wachet! betet! betet! wachet!*, BWV 70

W. A. Mozart: *Exsultate, Jubilate*, K. 165

Preus: de 30 a 45 euros

Mecenes d'Honor

Mecenes Protectors

Mitjans Col·laboradors

Col·laboradors

Armand Basi – Bagués-Marsiera Joiers – Balot Restauració – Calaf Grup – Cardoner Grup – CECOT – Coca-Cola – Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports – Deloitte – Eurofirms Group – FC Barcelona – Fundació Abertis – Fundació Antiques Caixes Catalanes – BBVA – Fundació Caixa d'Enginyers – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Gómez-Acebo & Pombo – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – Illy – La Fageda – Nexo – Quadis – Saba Infraestructures, S.A. – Scasi Soluciones de Impresión S.L. – Soler Cabot

Amics Benefactors

Ascensores Jordà, S.A. – Fundació Antoni Serra Santamans – Inclos Interiorisme, S.L. – Veolia Serveis Catalunya S.A.U. – Salvador Viñas Amat

Benefactors Palau XXI

Mª Dolors i Francesc – Elvira Abril – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Professor Rafael I. Barraquer Compte – Francesc Xavier Carbonell Castellón – Lluís Carulla Font – Mariona Carulla Font – Josep Colomer Maronas – Isabel Esteve Cruella – Pere Grau Vacarisas – Jordi Gual i Solé – Maria José Lavin Guitart – Ramón Poch Segura – M^a. del Carmen Pous Guardia – Juan Manuel Soler Pujol – Daniela Turco – Joan Uriach Marsal – Joaquim Uriach Torello

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

